78. అన్ నబా (గొప్ప వార్త) సూరా

పరిచయం

ఈ సూరా మక్కా కాలానికి చెందినది. ఇందులో 40 ఆయతులు ఉన్నాయి. ప్రళయాన్ని, మరణించిన తర్వాత మళ్ళీ లేపబడడాన్ని, తీర్పుదినాన్ని, శిక్షా బహుమానాలను ఈ సూరా ముఖ్యంగా ప్రస్తావించింది. ఈ సూరాలోని రెండవ ఆయతులో ప్రస్తావించబడిన 'అన్‌నబా' (గొప్పవార్త) అన్న పేరునే దీనికి పెట్టడం జరిగింది.

అవిశ్వాసులు ముఖ్యంగా మరణించిన తర్వాత మళ్ళీ లేపబడడం అన్న విషయమై ప్రవక్త ముహమ్మద్ (సఅసం)తో వాదించేవారు. వారు మరణించిన తర్వాత మళ్ళీ లేపబడడాన్ని తిరస్కరించేవారు, ఎగతాళి చేసేవారు. ఈ సూరా అవిశ్వాసులకు వారు వినడానికి ఇష్టపడని గొప్పవార్తను తెలియజేసింది. ఆ వార్త... మనిషి చేసిన పనులకు బాధ్యత వహించవలసి ఉంటుంది, జవాబు చెప్పుకోవలసి ఉంటుందన్న వార్త. తీర్పుదినం తప్పనిసరిగా వస్తుందని ఈ సూరా నొక్కి చెప్పింది. సత్యతిరస్కారుల వాదనను తిప్పికొట్టడానికి ఈ సూరాలో అల్లాహ్ శక్తిసామర్థ్యాలను, ప్రకృతిలో కనిపించే దృష్టాంతాలను వివరించింది. అల్లాహ్ భూమిని పరచి మనిషికి నివాసయోగ్యంగా చేసాడు. భూమి తొణకకుండా దానిపై పర్వతాలను నిలబెట్టాడు. ఆయన మనలను జంటలుగా సృష్టించాడు. నిద్రను విశ్రాంతికోసం సృష్టించాడు. ఆయన మనపై ఏడు ఆకాశాలను నిలబెట్టాడు. ఆకాశంలో దీపంగా సూర్యుడిని ఉంచాడు. మేఘాల నుంచి వర్షాన్ని కురిపిస్తున్నాడు.

తీర్పుదినం స్వచ్ఛమైన సత్యం. మంచిచెడులను వేరు చేసే రోజు. ప్రతి ఒక్కరు తప్పక చవిచూడవలసిన రోజు. ఈ విషయాలు తెలుపుతూ నరకాగ్నిని వర్ణించడం కూడా జరిగింది. సత్యాన్ని తిరస్కరించిన వారికి, తీర్పుదినాన్ని కాదన్న వారికి నరకాగ్ని ఒక మాటు వంటిదని చెప్పడం జరిగింది. నరకంలో వారికి నల్లని, జుగుప్సాకరమైన, సలసలకాగే ద్రవం ఇవ్వబడుతుంది. అక్కడ చల్లని నీడ కాని, చల్లని పానీయం కాని దొరకదు. మరోవైపు స్వర్గవనాలను వర్ణిస్తూ మనోహరమైన ఉద్యానవనంగా పేర్కొనడం జరిగింది. అక్కడివారికి సమవయస్కులైన కన్యలు, ప్రశాంతత లభిస్తాయి.

78. అన్ నబా సూరా

سُورَةُ النَّبَإِ

అవతరణ : మక్కా ఆయతులు :40

అపార కరుణామయుడు, పరమ కృపాశీలుడైన అల్లాహ్ పేరుతో

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

1 వీళ్లు దేన్ని గురించి అడుగుతున్నారు?[1]

عَمَّ يَتَسَآءَلُوْنَ ۝١

2 గొప్ప సమాచారాన్ని గురించేనా?[2]

عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيْمِ ۝٢

3 దీని గురించి వారందరూ విభేదించు కుంటున్నారు.

الَّذِيْ هُمْ فِيْهِ مُخْتَلِفُوْنَ ۝٣

---

1. ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) దైవప్రవక్తగా నియుక్తులవగానే ఆయన(స) దేవుని ఏకత్వం (తౌహీద్), ప్రళయం (ఖియామత్), మరణానంతర జీవితం గురించి ప్రజలకు బోధపరచటం మొదలెట్టారు. దివ్య ఖుర్‌ఆన్ వాక్యాలను చదివి వినిపించారు. ఇదంతా అవిశ్వాసులకు, ముష్రిక్కులకు వింతగా తోచింది. 'ఏమిటీ, ఈ ప్రళయదినం, ఈ మరణానంతర జీవితం నిజంగా సంభవిస్తాయంటారా?!' అని వాళ్లు పరస్పరం గుసగుసలాడుకునేవారు. ముహమ్మద్ (సఅసం) అంటున్నట్లు ఈ ఖుర్‌ఆన్ నిజంగానే దైవవాణి అంటారా?! అని మరికొందరు ప్రశ్నించేవారు. వారి సందేహాలను పటాపంచలు చేయటానికి దేవుడు తొలుత వారి సందేహాలనే ప్రస్తావించి ఆ తరువాత సమాధానమిచ్చాడు.

2. ఇంతకీ వారు విభేదించుకుంటున్న ఆ మహావార్త ఏది? ఖుర్‌ఆన్ గురించి వారి మధ్య భిన్నాభిప్రాయాలు పొడసూపాయని కొంతమంది వ్యాఖ్యాతలు భావిస్తున్నారు. ఎందుకంటే వారు దివ్య ఖుర్‌ఆన్ గురించి రకరకాలుగా చెప్పుకునేవారు. కొందరు దాన్ని ఇంద్రజాలం అంటే, కొందరు జ్యోతిష్యం అన్నారు. కొందరు కవిత్వం అనంటే మరికొందరు పూర్వీకుల కట్టుకథలన్నారు.

   మరికొంతమంది ప్రకారం మరణానంతర జీవితం, ప్రళయదినం వారికి వింతగా తోచింది. ఈ విషయాన్ని వారు సంచలనాత్మక సమాచారంగా భావించి, దాని గురించి గుసగుసలు మొదలెట్టారు. కొందరు దీన్ని ఆసాంతం త్రోసిపుచ్చగా మరికొందరు దీని గురించి సందిగ్ధంలో పడిపోయారు. కొంతమంది విద్వాంసుల అభిప్రాయం ప్రకారం అవిశ్వాసులతో పాటు విశ్వాసులు కూడా ఈ 'మహావార్త'ను గురించి ప్రశ్నించే వారు. అయితే విశ్వాసులు మాత్రం తమ విశ్వాసాన్ని, నమ్మకాన్ని మరింత దృఢతరం చేసుకునే ఉద్దేశంతో ప్రశ్నించేవారు. కాని అవిశ్వాసులు మాత్రం వేళాకోళం చేసే ఉద్దేశంతో వెటకారంగా ప్రళయదినం గురించి ప్రశ్నలు గుప్పించేవారు.

4 కాదు, త్వరలోనే వారు తెలుసు కుంటారు.	كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۝٤
5 మరెన్నటికీ కాదు. అతి త్వరలోనే వారికి (వాస్తవం) తెలిసిపోతుంది.[3]	ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۝٥
6 ఏమిటి, మేము భూమిని పాన్పుగా చేయలేదా?[4]	أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا ۝٦
7 పర్వతాలను మేకులుగా (పాతిపెట్ట లేదా?)[5]	وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ۝٧
8 ఇంకా, మేము మిమ్మల్ని జంటలుగా సృష్టించాము.[6]	وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ۝٨

3. వాస్తవానికి ఇది తిరస్కార జనులకు హెచ్చరిక లాంటిది. ఏమిటి? మీరు ప్రళయదినాన్ని, దైవసన్నిధిలో సమాధానం ఇచ్చుకోవలసిన చాలా ముఖ్యమైన విషయాన్ని ఎగతాళి చేస్తున్నారా? మీరనుకునేది ఎంతమాత్రం నిజం కాదు. మీకు శీఘ్రంగానే యదార్థం తెలిసిపోతుంది అని అల్లాహ్ చెప్పాడు. ఆ తరువాత తిరస్కారు లకు విషయాన్ని విడమరచి చెప్పటానికి దేవుడు తన అపూర్వ సృష్టిని, తన అసాధారణ శక్తియుక్తులను గురించి ప్రస్తావించాడు. దేవుని ఏకత్వాన్ని (తౌహీద్‌ను), దైవప్రవక్త (సఅసం) ఇచ్చే సందేశాన్ని ప్రజలు సత్యమని నమ్మి అనుసరించాలన్నదే దీని ప్రధాన ఉద్దేశం.

4. అంటే – మేము భూమిని నివాసయోగ్యంగా చేశాము. దానిపై మీరు స్థిరంగా నడుస్తారు. పండుకుంటారు. నిలబడతారు, కూర్చుంటారు. బ్రతుకు తెరువుకు సంబంధించిన సమస్త కార్యకలాపాలు సాగిస్తారు. ఇంకా ఈ భూమిలోనే మీరు వ్యవసాయం కూడా చేస్తారు. మేమే గనక భూమిని సువిశాలంగా పరచి, స్థిరంగా ఉంచకపోతే మీ బ్రతుకు దుర్భరమైపోయేది.

5. **'అవ్‌తాద్'** అంటే మేకులని అర్థం. ఈ భూమిని మరింత సుస్థిరం చేయడానికి అందులో పర్వతాలను మేకులుగా పాతాము. తత్ఫలితంగా నేల కదలకుండా, ఓ ప్రక్కకు ఒరిగిపోకుండా, ప్రకంపించకుండా స్థిరంగా ఉంటుంది. అలా కాకుండా నేల తరచూ కదలుతూ, కంపిస్తూ ఉంటే మానవ మనుగడే ప్రశ్నార్థకం అయిపోయేది.

6. అంటే; ఆడ – మగ, పెంటి – పోతు అనే జతలను పుట్టించాము. వివిధ ఆకారాలలో, వివిధ రంగులలో పుట్టించాము అన్న అర్థం కూడా వస్తుంది. అంద

9 ఇంకా, మేము మీ నిద్రను హాయి నిచ్చేదిగా చేశాము.[7]

وَّجَعَلۡنَا نَوۡمَكُمۡ سُبَاتًا ۙ﴿۹﴾

10 ఇంకా, మేము రాత్రిని మీ కొరకు ఆచ్ఛాదనగా చేశాము.[8]

وَّجَعَلۡنَا الَّيۡلَ لِبَاسًا ۙ﴿۱۰﴾

11 ఇంకా, పగటిని జీవనోపాధి సమయంగా చేశాము.[9]

وَّجَعَلۡنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿۱۱﴾

12 ఇంకా, మీపైన మేము పటిష్టమైన ఏడు ఆకాశాలను నిర్మించాము.[10]

وَبَنَيۡنَا فَوۡقَكُمۡ سَبۡعًا شِدَادًا ۙ﴿۱۲﴾

13 ఇంకా, ఉజ్వలమైన ఒక దీపాన్ని సృజించాము.[11]

وَّجَعَلۡنَا سِرَاجًا وَّهَّاجًا ۙ﴿۱۳﴾

14 ఇంకా, మేము నీళ్లతో నిండిన మేఘాల ద్వారా పుష్కలంగా వర్షాన్ని కురిపించాము.[12]

وَّاَنۡزَلۡنَا مِنَ الۡمُعۡصِرٰتِ مَآءً ثَجَّاجًا ۙ﴿۱۴﴾

చందాల రీత్యా, రూపురేఖల దృష్ట్యా, రంగురీత్యా, పరిమాణం రీత్యా ఒక్క మానవ జాతిలోనే ఎంతో వైవిధ్యం కానవస్తుంది.

7. **'సుబాత్'** అంటే త్రెంపేది అని అర్థం. అంటే రాత్రి సమయం మనుషులను, పశువులను వారి వారి వ్యాపకాల నుంచి సంబంధాన్ని త్రెంచి నిద్రపుచ్చుతుంది. తద్వారా వారు తియ్యని నిద్రను తనివితీరా ఆస్వాదించి నవజీవనాన్ని పొందుతారు.

8. అంటే రాత్రి చీకటి ప్రతి వస్తువును తన ఒడిలో కప్పుకుంటుంది. ఒక మనిషి ధరించే దుస్తులు అతని ఒంటిని, మర్మస్థానాలను మరుగుపరచినట్లే రాత్రి కూడా లోకంలోని వస్తువులను మరుగుపరుస్తుంది.

9. అంటే – పగటివేళ మనుషులు దేవుని ఉపాధిని అన్వేషించేందుకు వీలుగా వెలుగుమయం చేశాము.

10. వాటిలో ఒక ఆకాశానికి – మరో ఆకాశానికి మధ్య 500 ఏండ్ల సుదీర్ఘ ప్రయాణానికి సమానమైన అంతరం ఉంది. ఈ ఆకాశాల సుస్థిరమైన వ్యవస్థకు ఇదొక మచ్చుతునక మాత్రమే.

11. అంటే సూర్యుడని అర్థం. మూలంలోని **'జఅల'** (చేశాము) అన్న పదం **'ఖలఖ'** (సృజించాము) అన్న అర్థంలో ఉపయోగించబడింది.

12. **'మూసిరాత్'** (مُعۡصِرٰتِ) అంటే నీళ్ళతో నిండిన మేఘమాలికలు, కాని అప్పటిదాకా

15 తద్వారా ఆహార ధాన్యాలు, పచ్చిక బయళ్లు[13] వెలికితీయటానికి.

لِّنُخْرِجَ بِهٖ حَبًّا وَّنَبَاتًا ۝١٥

16 దట్టమైన తోటలు (ఉత్పన్నం చేయటానికి!)[14]

وَّجَنّٰتٍ اَلْفَافًا ۝١٦

17 నిశ్చయంగా తీర్పుదిన సమయం నిర్ధారితమై ఉంది.[15]

اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيْقَاتًا ۝١٧

18 శంఖం పూరించబడిననాడు, మీరు తండోపతండాలుగా తరలివస్తారు.[16]

يَّوْمَ يُنْفَخُ فِى الصُّوْرِ فَتَاْتُوْنَ اَفْوَاجًا ۝١٨

19 మరి ఆకాశం తెరువబడుతుంది. అందులో ఎన్నెన్నో ద్వారాలు ఏర్పడతాయి.[17]

وَّفُتِحَتِ السَّمَآءُ فَكَانَتْ اَبْوَابًا ۝١٩

కురవకుండా ఉన్నవి అని భావం. బహిష్టు దగ్గరపడిన స్త్రీని అరబీలో **'అల్ మర్అతుల్ మూతసిర'** అని అనటం గమనార్హం. **'సజ్జాజా'** (ثَجَّاجًا) అంటే అత్యధికంగా ప్రవహించే నీరు అని అర్థం.

13. **'హబ్బ్'** (حَبّ) అంటే తిండి కోసం నిలువచేసి ఉంచే గింజలని అర్థం. అంటే ఆహార ధాన్యాలన్నమాట. ఉదాహరణకు: గోధుమలు, వరి, జొన్నలు మొదలగునవి. **'నబాత్'** అనే పదంలో కూరగాయలు, వృక్షాలు, పశువులమేత లాంటివన్నీ చేరి ఉన్నాయి.

14. **'అల్ఫాఫా'** (اَلْفَافًا) అంటే శాఖోపశాఖలుగా విస్తరించినందు వల్ల ఒకదానితో ఒకటి కలిసి దట్టంగా ఏర్పడిన వృక్షాలని భావం.

15. అంటే – పూర్వీకులు, వెనుకటివారు – అందరూ సమావేశపరచబడతారని వాగ్దానం చేయబడిన రోజు. అది తీర్పుదినంగా ఖరారు చేయబడటంలోని మర్మం ఏమిటంటే ఆ రోజు మానవులందరి కర్మలను బట్టి తీర్పు ఇవ్వటం జరుగుతుంది.

16. కొంతమంది వ్యాఖ్యాతల ప్రకారం ప్రతి మానవ సముదాయం తమ తమ ప్రవక్తల వెంట మహ్షర్ మైదానంలో హాజరవుతుంది. ఇది రెండవసారి ఊదబడిన శంఖం. ఈ పిలుపుపై అందరూ సమాధుల నుండి సజీవులై బయటికి వస్తారు. దేవుడు ఆకాశం నుంచి నీటిని కురిపిస్తాడు. దాంతో మానవులు మొక్కలు మొలకెత్తినట్లే వెలికి వస్తారు. మానవుని ప్రతి అవయవం కుళ్ళి కృశించి పోతుంది. కాని వెన్నెముక లోని ఒక చివరి భాగం మాత్రం కృశించదు. దాంతోనే పునరుత్థాన దినాన మనుష లంతా మళ్లీ కూర్చబడతారు (సహీహ్ బుఖారీ – అన్ నబా సూరా వ్యాఖ్యానం).

20 పర్వతాలు నడిపింపబడి, ఎండ మావుల్లా మారిపోతాయి.[18]

وَّسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢٠﴾

21 నిశ్చయంగా నరకం మాటేసి ఉన్నది.[19]

اِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢١﴾

22 తలబిరుసుల నివాస స్థలమదే.

لِّلطّٰغِيْنَ مَاٰبًا ﴿٢٢﴾

23 వారందులో యుగాల తరబడి (మ్రగ్గుతూ) ఉంటారు.[20]

لّٰبِثِيْنَ فِيْهَآ اَحْقَابًا ﴿٢٣﴾

24 వారందులో ఎలాంటి చల్లదనాన్ని గానీ, త్రాగటానికి ఏ పానీయాన్నిగానీ రుచిచూడరు –

لَا يَذُوْقُوْنَ فِيْهَا بَرْدًا وَّلَا شَرَابًا ﴿٢٤﴾

25 మరిగే నీరు, (కారే) చీము తప్ప![21]

اِلَّا حَمِيْمًا وَّغَسَّاقًا ﴿٢٥﴾

17. దైవదూతలు దివి నుంచి భువికి దిగి రావటానికి వీలుగా ఈ ద్వారాలు ఏర్పడతాయి.

18. **'సరాబ్'** అంటే ఎండమావి. దూరం నుంచి నిగనిగలాడుతూ నీరులా కనిపించే ఇసుక తిన్నెలను ఎండమావులంటారు. ఆనాడు పెద్ద పెద్ద పర్వతాలు సయితం ఎండమావుల్లా –దూరం నుంచి– కనిపిస్తాయి. చివరికి అవి నామరూపాల్లేకుండా సమసిపోతాయి.

    కొంతమంది విద్వాంసుల వ్యాఖ్యానం ప్రకారం దివ్య ఖుర్ఆన్‌లో పర్వతాల వివిధ స్థితిగతులు వివరించబడ్డాయి. వాటన్నింటినీ జోడించి చూస్తే, విదితమయ్యే విషయమేమిటంటే మొదటి దశలో అవి ఎడాపెడా దంచబడి తుత్తునియలుగా చేయ బడతాయి (అల్ హాఖ్ఖా – 14). తరువాత అవి ఏకబడిన దూదిపింజాల్లా అయిపోతాయి (అల్ ఖారియహ్ – 5). అవి చెలరేగిన దుమ్ముధూళిలా మారిపోతాయి (వాఖియహ్–6). అవి ధూళిగా ఎగురవేయబడతాయి (తాహా –105). చివరి దశలో వాటి పరిస్థితి ఎండమావుల్లా తయారవుతుంది. అంటే అసలక్కడ ఏమీ ఉండదు. (ఫత్‌హుల్ ఖదీర్).

19. శత్రువు కోసం వేచి ఉండే స్థలాన్ని 'మాటు' అంటారు. శత్రువులు అటువైపునుంచి వెళుతున్నప్పుడు మెరుపుదాడి చేస్తారు. తీర్పు దినాన నరకభటులు కూడా నరకవాసుల కోసం మాటేసి కూర్చుని ఉంటారు. స్వయంగా నరకం సయితం దైవాదేశానుసారం నరకవాసుల కోసం కడు ఆతురతతో వేచి ఉంటుంది.

20. **'అహ్ఖాబ్'** (اَحْقَاب) అనేది 'హుఖుబ్'కు బహువచనం. హుఖుబ్ అంటే యుగం, కాలం అని అర్థం. ఆ లెక్కన అహ్ఖాబ్ అనే పదానికి ఎల్లకాలం అనే అర్థం వస్తుంది.

26 మొత్తానికి వారికి పూర్తి ప్రతిఫలం లభిస్తుంది.[22]

جَزَآءً وِّفَاقًا ﴿٢٦﴾

27 నిశ్చయంగా వారికి లెక్క గురించిన ధ్యాసే ఉండేది కాదు.[23]

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٢٧﴾

28 మా వాక్యాలను వారు యధేచ్ఛగా ధిక్కరించేవారు.

وَّكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَّابًا ﴿٢٨﴾

29 మేము ప్రతి విషయాన్ని లిఖించి, లెక్కించి ఉంచాము.[24]

وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٢٩﴾

30 ఇక మీరు (మీ స్వయం కృతాల) రుచి చూడండి. మేము మీకు (నరక) శిక్ష తప్ప మరే విషయాన్నీ పెంచము.[25]

فَذُوقُوا فَلَن نَّزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾

31 నిశ్చయంగా దైవభీతిపరులు సాఫల్య భాగ్యం పొందుతారు.[26]

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾

అనంతకాలం వారు నరకంలో పడి ఉండవలసిందే. ఈ శిక్ష ముష్రిక్కులకు, అవిశ్వాసులకు ప్రత్యేకం. వారికింక విముక్తి ఉండదు.

21. నరకవాసుల శరీరాల నుండి కారే చీము నెత్తురు అది.

22. అంటే వారు ప్రాపంచిక జీవితంలో చేసిన దురాగతాలకు, పాపకార్యాలకు తగ్గట్టుగానే వారికి ఆ శిక్ష పడుతుంది.

23. ఎందుకంటే వారు లెక్కల దినాన్ని ఖాతరు చేసేవారు కాదు. పైగా లెక్కల ఘడియను వారు పరిహసించేవారు. అసలు మరణానంతర జీవితంపైనే వారికి నమ్మకం ఉండేదికాదు. అందుచేత దేవుడు వారికి ఈ దుర్గతిని పట్టించాడు.

24. అంటే **"లౌహె మహ్ఫూజ్"** అన్నమాట! లేదా దైవదూతలు భద్రపరిచే కర్మల చిట్టా కూడా కావచ్చు. మొదటిదే చాలావరకు సరైనది. ఎందుకంటే, దేవుడు వేరొకచోట; "మేము ప్రతిదానిని ఒక స్పష్టమైన గ్రంథంలో నమోదుచేసి ఉంచాము" అని అన్నాడు (యాసీన్ – 12).

25. పైగా ఈ యాతన శాశ్వితమైనది. నరకవాసుల చర్మాలు కాలిపోతే, వాటి స్థానంలో కొత్తచర్మాలు వస్తాయి (నిసా – 56). నరకాగ్ని చల్లారితే మళ్లీ రాజేయబడుతుంది (బనీ ఇస్రాయీల్ – 97).

26. దౌర్భాగ్యుల ప్రస్తావన తరువాత ఇప్పుడు భాగ్యవంతుల ప్రస్తావన వచ్చింది. వారు

32 వారి కొరకు స్వర్గవనాలు, ద్రాక్ష ఫలాలున్నాయి.[27]

حَدَآئِقَ وَاَعْنَابًا ۝٣٢

33 నవనవలాడే సమ వయస్కులైన కన్యలున్నారు.[28]

وَّكَوَاعِبَ اَتْرَابًا ۝٣٣

34 మద్యంతో నిండిన మధుపాత్రలున్నాయి.[29]

وَّكَاْسًا دِهَاقًا ۝٣٤

35 అక్కడ వారు ఏ విధమైన వ్యర్థప్రలాపనలుగానీ, అసత్యాలనుగానీ వినరు.[30]

لَا يَسْمَعُوْنَ فِيْهَا لَغْوًا وَّلَا كِذّٰبًا ۝٣٥

శాశ్వతమైన స్వర్గసుఖాలను ఆస్వాదిస్తారు. వారి భయభక్తుల, సత్కార్యాల మూలంగా వారికి ఈ భోగభాగ్యాలు ప్రాప్తించాయి. విశ్వాసం కోరే నైతిక నడవడిని, విధేయత వాంఛించే సదమరవర్తనను అలవరచుకున్న మనిషి నికార్సయిన భక్తిపరుడు (ముత్తఖీ)గా రాణిస్తాడు. కాబట్టి విశ్వసించిన మీదట సత్కార్యాలు చేసి భయభక్తుల జీవితాన్ని గడిపిన వారు నిజంగా ధన్యులు. ఆ పరమ ప్రభువు మనందరినీ ఆ ధన్యులలో చేర్చుగాక!

27. ఇవి కూడా ఆ సాఫల్య భాగ్యంలోనివే.

28. అంటే యౌవనం ఎగిసిపడే, పరువం ఉరకలు వేసే సుందరాంగులు. పైగా వారు స్వర్గంలోని పురుషులతో సమవయస్కులై ఉంటారు. అందువల్ల వారి ఈడూ జోడూ సరిగ్గా ఉంటుంది. వారు తమ దంపతులకు నిజమైన ప్రేమానురాగాలను, అన్యోన్యాన్ని పంచి ఇవ్వగల వారై ఉంటారు. మూలంలో **'కవాయిబ్'** (كَوَاعِب) అని ఉంది. అసలు ఇది 'కాబున్' నుంచి వచ్చింది. కాబున్ అంటే 'కాలి గిలక' అని అర్థం. కాలి గిలకలు ఎత్తుగా ఉన్నట్లు వారి రొమ్ము భాగం కూడా ఎత్తుగా ఉండి అందాలొలికిస్తూ ఉంటుంది. **'అత్‌రాబ్'** అంటే సమవయస్కులు అని అర్థం.

29. ఆ మద్యం స్వచ్ఛమైనది, మనిషి మనోమస్తిష్కాలపై ఏమాత్రం చెడు ప్రభావం వేయనిది అయి ఉంటుంది. పైగా ఆ మధు పాత్రలు నింపబడిన తీరు చూడముచ్చటగా ఉంటుంది.

'దిహాఖా' అంటే నిండుగా ఉన్నవి, వరుసగా పేర్చబడినవి, ఒకదాని తర్వాత ఒకటిగా పేర్చబడినవి, స్వచ్ఛమైనవి అనే అర్థాలు వస్తాయి. **'కాసున్'** అంటే బాగా నిండివున్న పాత్ర.

30. అంటే – అక్కడ పనికిమాలిన మాటలుగానీ, వ్యర్థ విషయాలుగానీ ఉండవు. స్వర్గ వాసులు పరాచికానికి కూడా పరస్పరం అబద్ధాలాడరు.

36 నీ ప్రభువు తరఫు నుండి వారికి (వారి కర్మలకు ప్రతిఫలంగా) తగినంత తగా లభించే బహుమానం ఇది.[31]

جَزَآءً مِّن رَّبِّكَ عَطَآءً حِسَابًا ﴿٣٦﴾

37 ఆయన భూమ్యాకాశాలకు, వాటి మధ్యనున్న సమస్త వస్తువులకు ప్రభువు. మిక్కిలి కరుణామయుడు. ఆయనతో సంభాషించడానికి ఎవరూ సాహసించరు.[32]

رَّبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمٰنِ لَا يَمْلِكُوْنَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾

38 ఏ రోజున ఆత్మ మరియు దైవదూతలు వరుసలు తీరి నిలబడతారో[33] (ఆ రోజు), కరుణామయుని అనుమతి పొందినవాడు తప్ప మరెవడూ మాట్లాడలేడు. మరి అతనైనా సరైన మాటను మాత్రమే పలుకుతాడు.[34]

يَوْمَ يَقُوْمُ الرُّوْحُ وَالْمَلٰٓئِكَةُ صَفًّا لَّا يَتَكَلَّمُوْنَ اِلَّا مَنْ اَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾

39 ఆ రోజు (సంభవించటం అనేది) సత్యం.[35] ఇక కోరినవారు (మంచి పనులు చేసి) తమ ప్రభువు దగ్గర స్థానం ఏర్పరచుకోవచ్చు.[36]

ذٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَآءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّهٖ مَاٰبًا ﴿٣٩﴾

---

31. **'అతాఅన్'** (عَطَآءً) అన్న తర్వాత **'హిసాబా'** అనే పదాన్ని చేరిస్తే దాని ద్వారా భావంలో ఎంతో ఆధిక్యత స్ఫురిస్తుంది. దేవుని అనుగ్రహాలు పరిమితమైనవి కావు. దైవదాసులు సత్కార్యాలలో ఎంత ముందంజవేసినాసరే – వారి పురోగతి ప్రకారం ప్రతిఫలం ఇవ్వబడుతుంది. ఎవరికీ రవంత కూడా తగ్గించి ఇవ్వబడదు.

32. అంటే – అల్లాహ్ ఔన్నత్యాన్ని, వైభవాన్ని, ప్రతాపాన్ని చూసి ఆయన సమక్షంలో నోరు మెదపటానికి మొదట ఎవరూ సాహసించరు. అందుకే ఆయన అనుజ్ఞ కానంతవరకూ ఎవరూ సిఫారసు నిమిత్తం నోరెత్తరు.

33. ఇక్కడ **'రూహ్'** అంటే ఆత్మ. ఈ ఆత్మను జిబ్రయీల్ (అలైహి) తో పాటు మరిన్ని అర్థాల్లో తీసుకోవటం జరిగింది. సందర్భం దృష్ట్యా ఈ పదం ఆదం సంతతికి బాగా వర్తిస్తుందని ఇబ్నె కసీర్ భావించారు.

34. ఈ అనుమతిని బహుశా దేవుడు దైవదూతలకు, దైవప్రవక్తలకు ఇస్తాడు. లేదా సజావుగా మాట్లాడేవారికి, కలిమయె తయ్యిబాను మనస్ఫూర్తిగా స్వీకరించి ఉన్నవారికి మాత్రమే మాట్లాడేందుకు అనుమతి లభిస్తుంది.

إِنَّآ أَنذَرْنَٰكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنظُرُ ٱلْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ
يَدَاهُ وَيَقُولُ ٱلْكَافِرُ يَٰلَيْتَنِى كُنتُ تُرَٰبًۢا ﴿٤٠﴾

40 దగ్గరలోనే ఉన్న శిక్షను గురించి మేము మీకు హెచ్చరించాము.[37] ఆ రోజు మానవుడు తన చేతులతో ఆర్జించి – ముందుగా పంపుకున్న – దానిని చూసుకుంటాడు.[38] అప్పుడు అవిశ్వాసి, "అయ్యో! నేను మట్టినైపోయినా బావుం డేదే!"[39] అనంటాడు.

35. అంటే ఈ తీర్పుదినం వచ్చి తీరుతుంది. అది రాకుండా ఎవరూ అడ్డుకోలేరు.

36. అంటే – వారు రానున్న ఆ దినాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకుని విశ్వాసమార్గాన్ని, భయభక్తుల మార్గాన్ని అవలంబించాలి. అలా జాగ్రత్తపడినవారికే ఆ రోజు మంచి స్థానం లభిస్తుంది.

37. అంటే – మీకు చాలా సమీపంలోనే ఉన్న ప్రళయదిన శిక్ష గురించి మిమ్మల్ని హెచ్చరిం చటం జరిగింది. ఆ రోజు రావటం తథ్యం. రానున్న ఆ వస్తువు మీకు ఎంతో దూరాన లేదు.

38. అది సత్కర్మ అయినా, దుష్కర్మ అయినా – అది అతని ముందు సమర్పించబడుతుంది. ఇహలోక జీవితంలో అతను సంపాదించుకున్నదంతా ప్రళయదినాన అతని ముందుకు వచ్చేస్తుంది. దాన్ని అతను చూసుకుంటాడు. "వారు ఏమేం చేశారో అదంతా తమ ప్రభువు ముందు ప్రత్యక్షం కావటాన్ని చూస్తారు" (అల్ కహఫ్–49). "ఆ రోజు మనిషికి, అతడు ముందూ వెనుకా చేసిందీ, చేయించిందీ – అంతా తెలుపబడు తుంది." (అల్ ఖియామా – 13).

39. ఆ రోజు ఒళ్లు గగుర్పొడిచే యాతనను చూడగానే మనిషి నోట వెలువడే మాటలివి! మరికొంతమంది వ్యాఖ్యాతల ప్రకారం దేవుడు ఆనాడు జంతువుల మధ్య కూడా న్యాయసమ్మతంగా తీర్పు చేస్తాడు. కడకు కొమ్ములుగల ఒక మేక కొమ్ములు లేని మరో మేకపై దౌర్జన్యానికి పాల్పడి ఉంటే దాని పరిహారం కూడా ఇప్పించబడు తుంది. ఈ తీర్పు తరువాత దేవుడు జంతువులను ఉద్దేశించి "మట్టి అయిపోండి" అని ఆజ్ఞాపిస్తాడు. అవన్నీ మట్టి అయిపోతాయి. ఆ సమయంలో అవిశ్వాసులు తమ దుస్థితిపై జాలిపడుతూ, అయ్యో! మేము మట్టిగా మారిపోయినా బావుండేదే! అంటారు (తఫ్సీర్ ఇబ్నె కసీర్).